

maanederne. Hvad Klittagets Mængde angaar, da vil det nødvendige Quantum i Almindelighed kunne findes, men Udviklingen er naturligtvis noget forskjellig efter Aarets Bestaafenhed, hvorfor man maatte være forberedt paa enkelte Aar ikke at kunne naae op til det fulde Antal Læs. Sagen tænkes ordnet saaledes, at de ordinære Arbeider til Agerbrugets Beskyttelse udføres som hidtil og affhynes paa sædvanlig Maade og til sædvanlig Tid, medens der først derefter tages fat paa de extraordinære Arbeider, der altsaa maa affhynes særskilt. Planlægningen kan maasse finde Sted samtidig om Foraaret for begge Arbeider, men Overslagene bør holdes særskilt, og det faa meget mere, som det, i Overensstemmelse med hvad foran er antydet, vil være nødvendigt, at Omkostningerne til de extraordinære Arbeider tilveiebringes paa anden Maade end Udgifterne til de ordinære; førstnævnte Arbeider maa derhos paa Grund af en mindre Klittagsmængde, længere Transport og ugunstigere Arbeidstid sættes omtrent $\frac{1}{3}$ høiere i Pris end de ordinære; disse sidste udføres for ca. 8 Kr. 35 Ø. pr. Læs Klittag, og de extraordinære maa derfor ansættes til ca. 11 Kr. pr. Læs. De maa endvidere udføres paa en noget anden Maade end sædvanligt, thi medens der nu anvendes 11 à 12 Læs Klittag pr. Td. Land, maa man paa de aabne Miler ved første Beplantning benytte en langt mere aaben Plantning, formentlig høist 5 à 6 Læs pr. Td. Land, da det er af Vigtighed at faae det størst mulige Areal tilplantet paa eengang for at forhindre at faae Mere ødelagt end uundgaeligt nødvendigt fra de resterende ubeplantede Dele af Milen. Plantningen maa derhos gaa regelmæssig fremad og saavidt muligt fra Vest mod Øst.

Den aarlige Udgift, som ovennævnte extraordinære Dæmpningsarbeider ville medføre, kan ifølge den ovenfor opstillede Beregning af 470 Læs Klittag à 11 Kr. anslaaes til ca. 5,170 Kr. I hvor lang en Mærceff en saadan Udgift vil være nødvendig, kan ikke med Bestemthed forudsiges, da det meget vil bero paa, hvor villigt Milerne ville gro sammen. Efter de hidtil gjorte Erfaringer synes Forholdene at være ret heldige, idet Klittaget pleier at trives godt i det fine Sand, hvori Udplantningen finder Sted, men betydelige Efterplantninger og Jorngjælsarbeider ville selvfølgelig aldrig kunne undgaas, og Fordringerne i saa Henseende ville stige, jo større de Arealer, der tilplantes, blive, i hvilken Henseende Kommissionen har henledet Opmærksomheden paa, at navnlig Raabjerg Sogn i Tidens Løb vil kræve et større Antal Læs Klittag end ovenfor beregnet, idet de kalkulerede 100 Læs kun ere beregnede paa Lodskovad Mile, der ligger Øst for Raabjerg Mile og er den, der nærmest truer Veien Syd for Bøvelsbro. Efterhaanden som Raabjerg-Milen rykker frem, vil det imidlertid blive nødvendigt ogsaa at tage fat paa den, og der vil da blive Brug for alt det Klittag, som kan skaffes tilveie. Under disse Omstændigheder maa derfor ovennævnte Sum af 5,170 Kr. anses for den mindste aarlige Udgift, som de paapegede extraordinære Dæmpningsarbeider ville medføre for et længere Tidsrum, og som Forholdene kunne tvinge til at forhøje.

Efterat Kommissionens og Klitinspektørens ovenfor refererede Betænkning har været forelagt Hjørring Amtsråd, har man fra samme modtaget den i Afskrift vedlagte Erklæring over Sagen, hvoraf vil erfares, at Amtsrådet anholder om, at Staten af Hensyn til den store Betydning, nærværende Sag har ikke alene for Hjørring Amt, men ogsaa for Skagen Kjøbstad og Landet i det Hele, vil tage Sagen i sin Haand og afholde de med Milernes Dæmpning forbundne Omkostninger eller dog den største Del af disse, saaledes at der i ethvert Fald kun fordredes et meget ringe Tilskud fra Amtrepartitionssonden og Skagen Kjøbstad. Forsaavidt der overhovedet skal blive Spørgsmaal om at faae denne for den paagjældende Del af Landet saa vigtige Sag fremmet, kan der neppe være Tvivl om, at det vil være nødvendigt, at Staten træder ekstraordinært til, og jeg maa derfor anbefale, at dette sker, idet jeg i Betragtning af, hvad Amtet har oplyst om Amtrepartitionssondens stærkt bebyrdede Tilstand, og navnlig med Hensyn til, at en yderligere Forøgelse af Udgifterne til Sandflugtsvæsenet tør forudsættes for Skagens Kjøbstadkommune at ville blive uoverkommelig, har troet at burde foreslaa, at det hele til disse extraordinære Dæmpningsarbeider medgaaende Beløb afholdes af Statskassen uden Tilskud fra de nærmest interesserede Kommuner's Kasser.

I Genhold til Ovenstaaende skal jeg derfor anmode det ærede Udvalg om til den forestaaende 3die Behandling af Finantslovsforlaget, 1883—84 paa mine Vegne at ville stille følgende Vædringsforslag til § 19. III. A. 12. Til Sandflugtens Dæmpning: